

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ನಾಗರಾಜು ಹಾವೇರಿ, ಪಲ್ಲವೀಪ್ರಿಯ, ಬೆಂಗಳೂರು – 99010 52578

ದುರ್ಲಭೈವ ಕಥಾಲೋಕೇ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತೋಽದ್ಭವ |

ಕೋಟಿ ಜನ್ಮ ಸಮುತ್ಥೇನ ಪುಣ್ಯೇಽನೈವತು ಲಭ್ಯತೇ ||

ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಕಥಾ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೇ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಾರ್ಜಿತವಾದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವಿದ್ದರೂ, ಕಥಾ ಶ್ರವಣ ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು. ಅಂತಹ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ನಾವು ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ ನಿರತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಸಂದೇಶ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಂ ಶ್ಲೋಕ ಪಾದಂ ವಾ ನಿತ್ಯಂ ಭಾಗವತೋದ್ಭವಂ |

ಪಠೇತ್ ಶೃಣೋತಿ ಯೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಗೋಸಹಸ್ರ ಫಲಂ ಲಭೇತ್ ||

ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥಭಾಗವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಒಂದು ಪಾದವನ್ನಾಗಲೀ ಪಠಣ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಗೋದಾನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಚನವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತವು ನಂಬಿದವರ ಪಾಲಿಗಂತೂ ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಅಂತೆಯೇ ಅಮೃತತುಲ್ಯವಾದುದು ಅಲ್ಲದೇ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದ ಮಹಾತ್ಮೆ ಮತ್ತು ಹಿರಿಮೆ.

ಜನ್ಮಾದಸ್ಯ ಯತೋಽನ್ವಯಾದಿತರತಶ್ಚಾರ್ಥೇಷ್ಟಭಿಜ್ಞಃಸ್ವರಾಟ್ |

ತೇನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೃದಾಯ ಆದಿಕವಯೇ ಮುಹ್ಯಂತಿ ಯಂ ಸೂರಯಃ ||

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ತೇಜೋವಾರಿಮೃದಾಂ ಯಥಾ ವಿನಿಮಯೋ ಯತ್ರ ತ್ರಿಸರ್ಗೋ ಮೃಷಾ |

ಧಾಮ್ನಾ ಸ್ವೇನ ಸದಾ ನಿರಸ್ತಕುಹಕಂ ಸತ್ತ್ಯಂ ಪರಂ ಧೀಮಹೀ ||

ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು, ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತರಾಗಿ ಕಲಿಕಾಲ ಬಲದಿಂದ ಕಲುಷಚಿತ್ತರಾಗಿ ನೊಂದ ಸಜ್ಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪರಿಶುದ್ಧಳಾದ ಸತ್ಯವತೀ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಾಶರರಿಂದ ಆವಿರ್ಭೂತರಾಗಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದರು. ವೇದಾದಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಅಲ್ಪಮತಿಗಳಲ್ಲಿ ದಯದಿಂದ ಪಂಚಮ ವೇದವಾದ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟರಿಂದಲೂ ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರಿತ ಶ್ರೀಬಾದರಾಯಣರು ನಾರದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತರಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸ್ಕಂದಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಕೂಡಿ ರಮ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತವನ್ನು ರಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವಿದರಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದರು.

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ - ನವಮ ಸ್ಕಂದ

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹದೇವರ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವವನ್ನು - ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹದೇವರ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಹ್ಲಾದ -> ಬಾಹ್ಲೀಕ -> ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಜಾವತಾರಿಗಳಾದ ಅದ್ಯಪಿ ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ ಕಲಿಯುಗದ ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗಿ ನಂಬಿಬಂದ ಭಕ್ತರ ಮನೋಭೀಷೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಪ್ರಭುಗಳಾದ

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರ ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿಗೆ 4 ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಸಹ್ಲಾದ, ಆಹ್ಲಾದ ಮತ್ತು ಹ್ಲಾದ. ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶಂಡ ಮತ್ತು ಮರ್ಕ ರಾಜ ಗುರುವಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರ ಬಳಿ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಒಂದುದಿನ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ನೀನು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿತೆ ಹೇಳು ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ವಿನಯವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಶ್ರವಣಂ ಕೀರ್ತನಂ ವಿಷ್ಣೋಃ ಸ್ಮರಣಂ ಪಾದ ಸೇವನಂ |
ಅರ್ಚನಂ ವಂದನಂ ದಾಸ್ಯಂ ಸಖ್ಯಂ ಆತ್ಮನಿವೇದನಮ್ ||

ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು, ಕೇಳಿ ಹಾಡಬೇಕು., ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಭಗವಂತನ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಪಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆರಗಬೇಕು. ಅವನ ದಾಸನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು. ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಲೆಯನಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸರಸವಾಡಬೇಕು. ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನೇ ಭಗವಂತನಿಗರ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವ. ಆತನ ಓದು ಸಾರ್ಥಕ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ಗೋವಿಂದನಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯೇ ಜೀವನದ ಸಾರಸರ್ವಸ್ವ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ.

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುರುಪುತ್ರರನ್ನು ಗದರಿಸಿದ. ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದರೇನು? ಅವರು ವಿನೀತರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು – ರಾಜನ್, ಇದು ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಪಾಠವಲ್ಲ. ಅವನಾಗಿಯೇ ಕಲಿತುಕೊಂಡದ್ದು.

ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ತನ್ನ ವಿಷ್ಣುದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹರಿದೀಕ್ಷೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳಿಗೂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ. ದೈತ್ಯ ಬಾಲಕರೇ ಶ್ರೀಹರಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಾಮಸವಾದ ಈ ದೈತ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಭಗವಂತನನ್ನು ನಂಬಿ. ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿರಂತರ ಅವನ ಭಜನೆ ನಡೆಯಲಿ. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಇದರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿದ. ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಕರೆದು ಗದರಿಸಿದ. ಸಾಕಷ್ಟು ಹಿಂಸಿಸಿದ. ಕೊಲ್ಲುವ ಯತ್ನವೂ ಮಾಡಿದ. ಯಾವುದೂ ಫಲ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಿಂಸಿಸಿದರೂ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಕೇಳಿದ ನನಗೆ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುವ ಧೈರ್ಯ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು?

ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು :-

ನ ಕೇವಲಂ ಮೇ ಭವತಶ್ಚ ರಾಜನ್ |
ಸ ವೈ ಬಲಂ ಬಲಿನಾಂ ಚಾಪರೇಷಾಮ್ ||

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ನನಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಿನಗೂ, ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಲ ನೀಡುವ ಪ್ರಭು ಶ್ರೀಹರಿ. ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವೇ ನನ್ನ ಬಲ.

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು :-> ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ನಿನ್ನ ಆ ದೇವರು?

ಪ್ರಹ್ಲಾದ :-> ಎಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ.

ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು :-> ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇರುವ ಆ ನಿನ್ನ ದೇವರು ಈ ಕಂಬದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ?

ಕ್ವಾಸೌ ಯದಿ ಸ ಸರ್ವತ್ರ ಸ್ತಂಭೇ ಕ್ವಾಸ್ಮಾನ್ನ ದೃಶ್ಯತೇ |

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕತ್ತಿ ಜಳಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಗುದ್ದಿದ.

ತತ್ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಸ್ತಂಭದಿಂದ ಪ್ರಳಯ ಸಮಯ ಪರ್ಜನ್ಯಗರ್ಜಾಭೀಲವಾದ ಭೀಷಣಘೋಷಣವು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಟಾಹವೇ ಒಡೆದು ಚೂರಾಯಿತೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಗಲು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಳಯಕಾಲವೇ ಸಮೀಪಿಸಿತೆಂದು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾದರು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪುತ್ರವಧಾತುರನಾಗಿ ಹೊಗುತ್ತಿರುವ ದೈತ್ಯರಾಜನು ಭಯಚಕಿತನಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಣ್ಣಾಡಿಸಿ ಏನೂ ಕಾಣದೇ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಪರಿವಾರದ ದನುಜ ನಾಯಕರು ಎದೆ ಒಡೆದು ಓಡ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನು ತನ್ನ ಭೃತ್ಯನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಸತ್ಯವಚನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಆ ಸ್ತಂಭದಿಂದ ಮೃಗವಲ್ಲದ, ನರನಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ಮೃಗವೂ ಆದ, ನರನೂ ಆದ ಅದ್ಭುತರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವನಾದನು. ನನ್ನನ್ನು ಅನನ್ಯಭಾವದಿ ಭಜಿಸುವ

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ಭಕ್ತರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನಾನು ವಹಿಸುವೆನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತನೂ ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಜಿಸಿದ ಜೀವರಿಂದ ಸಾವು ಬೇಡವೆಂದ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಮಾತನ್ನೂ, ಮೂರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯರಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಸಂಹೃತರಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ನುಡಿದ ಸನಕಾದಿ ವಚನವನ್ನೂ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಶುಕ್ಲರಕ್ತ ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರಾಕೃತದೇಹವಲ್ಲ – ಅವನು ಆನಂದಮಯನು ಎಂದ ಭಕ್ತರ ಮಾತನ್ನೂ ಸತ್ಯವಾಗಿಸಲು ಸ್ತಂಭದಿಂದಾವಿರ್ಭವಿಸಿದನು. ಕಂಭದಿಂದೆದ್ದು ಬರುವ ಭಯಂಕರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಅಹೋ ಏನಿದು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನರನೂ ಅಲ್ಲ ಮೃಗನೂ ಅಲ್ಲ! ಇದು ನೃಸಿಂಹ ರೂಪವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಶ್ರೀನರಸಿಂಹದೇವರ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳಕರವಾದ ರೂಪದ ವರ್ಣನೆ :-

ಶ್ರೀಹರಿಯ ನೇತ್ರತ್ರಯವು ಕಾದ ಬಂಗಾರದಂತೆ ಪಿಂಗಳವರ್ಣದಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜಟಾಕೇಸರಜಾಲದಿಂದಾವೃತವಾಗಿ ಮುಖವು ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ಕೋರೆಗಳನ್ನು ಮಸೆದು, ಕರವಾಲ ಚಂಚಲವಾದ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ತುಟಿಯಿಂದ ಸವರಿ ಹುಬ್ಬನ್ನು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ, ಕಿವಿಗಳೆಬ್ಬಿಸಿ, ಗುಹೆಯಂತೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ವಿದೀರ್ಣ ಕಪೋಲ ವಿಶಾಲನಾದ ನೃಸಿಂಹನು ದಿಕ್ಕುವಿದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಂತನು. ಉನ್ನತ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಚಂದ್ರಾರುಣ ಕೇಸರಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಶರೀರ ರೋಮಗಳು ಸೆಟೆದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಸಹಸ್ರ ಬಾಹುವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಗಳೆರಡೂ ನಖಮಾತ್ರಾಯುಧಗಳಾಗಿ, ಮಿಗಿಲಾದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧಾಯುಧಗಳು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಚಕ್ರಾದಿ ಹರಿ ಪ್ರಹರಣ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ದಿಕ್ಕುತೋಚದೇ ಓಡಿ ಹೋದರು.

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ದುರ್ಧಷನು, ದುರಾಸದನಾದ ಶ್ರೀನೃಹರಿಯನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಕನು ನೋಡಿ ಓಹೋ!
ಪುತ್ರವಧೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಪೋಗುವ ನನಗೆ ನಿಸರ್ಗ ಶತ್ರುವಾದ ಹರಿಯು
ಪುತ್ರಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗಿ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವನಿಂದ
ಸಾಯುವೆನೋ ಎನೋ ಎಂದಾಲೋಚಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರದೇ ಗದೆಯನ್ನು ಪಿಡಿದು
ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ಆನೆಯಂತೆ ನೃಸಿಂಹನನ್ನೆದುರಿಸಿದನು. ನೃಸಿಂಹ
ಮಹಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಿಬೀಳುವ ಪತಂಗದಂತೆ ಹಿರಣ್ಯಕನು ನಷ್ಟನಾದನೆಂದರೆ
ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿದೆ. ಬಲಜ್ಞಾನಾನಂದಮೂರ್ತಿಯಾದ ನೃಸಿಂಹನು
ಪ್ರಳಯಕಾಲೀನವಾದ ತಮಸ್ಸನ್ನೇ ನುಂಗಿದ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿ ಅಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀಹರಿಯ ಅವತಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ದಶಾವತಾರದ ಮೊದಲ ಐದು ಅವತಾರಗಳು ವಿಶೇಷತಃ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗಷ್ಟೇ
ಕಂಡ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನಗಳು. ಕೊನೆಯ ಐದು ಅವತಾರಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ರೂಪಗಳು. ಆಗ ನೃಸಿಂಹನು ಬ್ರಹ್ಮ ವರವನ್ನು ನೆನೆದು
ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವದನ್ನು ಕಾದು ಕೊಂಡು ಮನೆಯ ದ್ವಾರದೇಶದ ಹೊಸ್ತಿಲಿನಲ್ಲಿ
ಕೂತು, ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಗರುಡನು ಮಹಾ ಸರ್ಪವನ್ನಂತೆ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ
ಅವನ ಉದರ ಬಗೆದು ಕೊಂದನು.

ತುಟಿಯನ್ನು ಚಾಚಿದ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ನೆಕ್ಕುತ್ತಾ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಕಾರುತ್ತಾ
ಭಯಂಕರನಾದ ನೃಸಿಂದದೇವನು ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ವದನದಿಂದಲೂ,

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ಕರುಳಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ನಖಮುಖದಿಂದ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಎದೆಯನ್ನು ಬಗೆದು ಸೂಸಿಬಂದ ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಕೇಸರಿಗಳು ಕೆಂಪಾಗಲು, ಬಿಡದೇ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಸೀಳಿ ಕರಳ ಮಾಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದನುಜನ ದೇಹವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೆಡಹಿದನು. ತನ್ನ ವಿವಿಧಾಯುಧಗಳಿಂದ ಉದ್ಯತರಾದ ಬಂದ ದಿತಿಜ ಸೇನಾಪತಿಗಳನ್ನು ಬಡೆದು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ್ತಾ ಕೋತನು. ಅವನ ಜಟಾಕೇಸರಿಗಳಿಗೆ ತಗಲಿ ಮೇಘಗಳು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಉದುರಿ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದವು. ಅವನ ಘರ್ಜನೆಯಿಂದ ದಿಗ್ಗಜಗಳು ಭೀತಿಗೊಂಡು ಭೂಭಾರವಹನ ಕರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದವು. ಅವನ ಪದದಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭೂತಲವು ಕಂಪಿಸಿತು. ಅವನು ನಡೆವ ವೇಗದಿಂದ ಬೆಟ್ಟಗಳುದುರಿ ಚೂರಾಗಿ ಬಿದ್ದವು. ಅವನ ತೇಜದಿಂದ ಮಿಕ್ಕೈಲ್ಲ ತೇಜಗಳು ಬಿಳುಚುಹರಿದವು.

ಈ ಉಗ್ರರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮ : ಅನಂತ! ದುರಂತ ಶಕ್ತನು, ಪವಿತ್ರ ಚರಿತನು, ವಿಚಿತ್ರಪರಾಕ್ರಮನಾದ

ನಿನಗೆ ವಂದನೆಯು. ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರಗಳನ್ನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯಾಜ್ಞಾನಾನಂದದೇಹನಾದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ಎಂದು ನುತಿಸಿದನು.

ರುದ್ರ : ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಿಬಿಡುವಾಗ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಕೋಪವು ಈಗೇಕೆ? ಅಲ್ಪನಾದ ಅಸುರನು ಹತನಾದ ಅವನ ಸುತನು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನು ಆದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸೆಂದನು.

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ಇಂದ್ರ : ಸರ್ವೋತ್ತಮ! ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಬಂದ ನಿನ್ನಿಂದ ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞ ಭಾಗಗಳು ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿದವು. ದೈತ್ಯನ ಭಯದಿಂದ ತುಂಬಿದ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಅವನ ಸಾವಿನಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಅಣಿಯಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯ ಸುಖಗಳೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದನು.

ಋಷಿಗಳು : ಆದಿಪುರುಷ! ತಪೋರೂಪನಾದ ನೀನು ತಪೋಬಲದಿಂದ ಸರ್ವ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದೆ. ಅಂತಹ ತಪವೇ ಹರೇ! ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀನೇ ನಮಗೆ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದೆ. ಈ ಪಾಪಿಯು ಅದನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ್ದನು. ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ಈಗ ಅದನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಪೊಂದಿ ಧನ್ಯರಾದೆವು ಎಂದರು.

ಪಿತೃಗಳು : ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ವಂಶಜರು ತೀರ್ಥಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಿಲೋದಕ ಪಾರ್ವಣಿಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದ ದುಷ್ಟನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ನಮ್ಮನ್ನುಳಿಸಿದ ಕರ್ಮಪಾಲಕನೇ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದರು.

ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು, ನಾಗರು, ಮನುಗಳು, ಪ್ರಜಾಪತಿಗಳು, ಗಂಧರ್ವರು, ಚಾರಣರು, ಯಕ್ಷರು, ಕಿಂಪುರುಷರು, ವೇತಾಲರು, ಕಿನ್ನರರು, ವಿಷ್ಣುಪಾರ್ಷದರು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹದೇವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ಜಗನ್ಮತೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೂ ಕೂಡಾ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮವತ್ಸಲನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮನವನ್ನರಿತವಳಾದುದರಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಳು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರ ಬಾಲಕನು, ವಿನಯಾದಿಗುಣಸಂಪನ್ನನೂ ಆದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಕರೆದು ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನನ್ನು ಶಾಂತ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ತನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಕುಪಿತನಾದ ಲೋಕವಂದ್ಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಜ್ಞಾ ಭಾರವನ್ನೊಪ್ಪುತ್ತೂ ಬಾಗಿದ ಶಿರದಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಕೈಜೋಡಿ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಪಾದಮೂಲದಿ ಬಾಗಿ ನಿಂತ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಕರುಣಾ ರಸವು ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಕಣ್ಣಿನ ಕುಡಿನೋಟದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹದೇವರು ಅವನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಮೃತಮಯವಾದ ಹಸ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡ. ನನಗೇನು ಹೆದರಿಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನಂಥಾ ಅಲ್ಪಜ್ಞ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನಲ್ಲಿ? ನೀನಲ್ಲಿ? ನನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡಿದಾಗ ನೀನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ? ಈ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಂದೆಯಲ್ಲ? ಇದೇನು ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಯೇನು, ಇದು ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯ? ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನುಡಿದ ಮುಂದಿನ ಮಾತು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಇವತ್ತಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು, ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿರಬಹುದು. ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸನಿರಬಹುದು. ತುಂಬಾ ಆಚಾರವಂತನಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆತ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವುದು ಉಳಿದವರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಶುಷ್ಕ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ!

ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹ ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವ

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೊಲೆಯನಿರಬಹುದು. ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಯಿಯ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವ ಹೀನ ಬಾಳು. ಸಮಾಜದಿಂದ ಬಹೀಷ್ಕೃತವಾದ ಬದುಕು. ಆದರೆ ಆತ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೇ ಬರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗಿಂತಾ ಆತನೇ ಮೇಲು.

ಆತ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನೇ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನನ್ನೇ ನೆನೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪವಿತ್ರವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುವ ಚಂಡಾಲನಾದರೂ ಆತ ಪವಿತ್ರ. ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸ ಎಂಬ ಹಮ್ಮು ಯಾರಿಗಿದೆ ಆ ಅಹಂಕಾರವೇ ಮೈಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೊಲೆತನ.

ಏನೂ ಅರಿಯದ ಹಸುಳೆ ತಾನು. ತನ್ನ ಕರೆಗೂ ಭಗವಂತ ಒಲಿದು ಬಂದ ಎಂದಾಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಮಾತುಗಳಿವು. ಮೇಲು ಕೀಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಮಾನದಂಡ ಬೇರೆ. ಭಗವಂತನ ಮಾನದಂಡ ಬೇರೆ. ನಾವು ಹೊರಗಿನ ಧಳಕಿಗೆ, ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟರೇ, ಭಗವಂತ ಒಳಗಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.